

ACC. N:R M. 14341: 1-2.

Landskap: Västergötland Upptecknare: Axel Johansson, Åhaga, Hid
Härad: Kinds Berättare: " "
Socken: Ö. Frölunda Berättarens yrke: kyrkovaktmästare
Uppteckningsår: 1957 Född år 1902 i Ö. Frölunda

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Sängledning. s. 1-2.

LUF 91.

ACC. N:R M. 14341: /.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

SÄNGLEDNING. L U F. 91.

För första gången sedan jag började, som ortsmiddelare åt folklivsarkivet får jag lämna ett frågoformulär, så gott som obesvarat. Denna sed har troligen funnits här på orten. Varför jag tror att så har varit fallet, att det har förekommit och förekommer än i dag, att man ställer till med lite förtret för brudpar. Men detta kan också göras av utomstående, det behöver nödvändigtvis ej vara bröllopgäster, det kan vara bekanta till brud eller brudgum. För en tio tolv år sedan var jag själv med om sådant. Det var bröllop på närmaste grannstället här, blott de närmaste släktingarna var med, som gäster. Brudparet skulle bosätta sig i ett annat av grannställen här. Av husägaren fick vi nycklar till deras våning. Bland annat bäddade vi om deras sängar, säckbäddade dem. Vi hade också försett oss med några stycken väckarklockor, som ställdes att ringa på olika tider under nattens timmar. Klockorna placerades under sängen och i skåp, skåpen låste vi och gömde nycklarna. Sådant här skoj med brudpar, har inträffat, och jag skulle tro att det inträffar, fortfarande. Men det har ej varit allmänt, så till någon sedvänja kan det väl knappast hänföras.

Luf. 91

1.

ACC. N:R M. 14341:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

2.

Jag har mig också bekant ett fall här i byn, där grannar församlats och byggt äreport, och på kvällen åter samlats, för att invänta brudparets ankomst. De hade också varit uppe i deras våning och bäddat om deras sängar m, m. Vid brudparets ankomst följde de med dem upp, för att kläda av dem. Brudgummen klädde de av, och hängde in hans kavaj snygt och prydligt. De lovade också att inte gå förrän de klätt av bruden, men hon ville inte frivilligt vara med om det, och riktigt våldsam vill de väl inte gå till väga. Det är för sådana händelser, som skett nu i nyare tid, som jag tror att i äldre tid, här på orten varit vanligt med de i frågoformuläret efterfrågade sedvänjorna. Sådana sedvänjor, som inträffat vid sådana högtidliga tillfällen, som ett bröllop var i äldre tid, tycker jag själv är konstigt, att äldre personer inte mera har lagt på minnet. Men det troliga är att det här på orten är så längesedan, som seden var mera allmän att den har blivit bortglömd. Jag har frågat många gamla, men ej lyckats att få några upplysningar av värde.